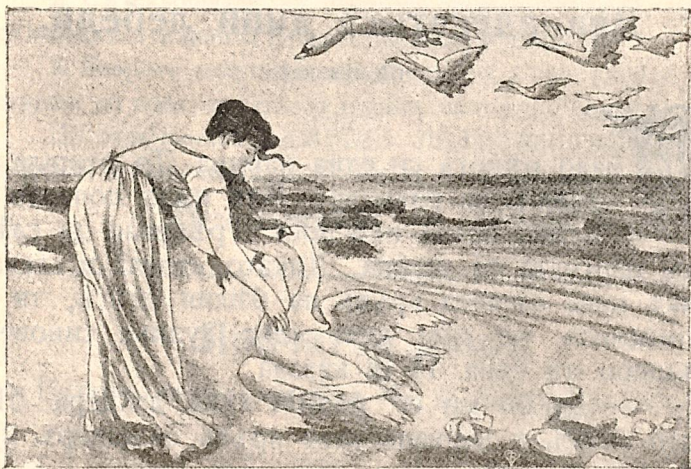

12 сребърни лъжички, по-една за всѣки синь и още една за Бѣлоснѣжната-Розичка.

Щомъ като кръстили малката принцеса, принцоветъ (синоветъ) се прѣобърнали на 12 диви лебеди и хвъркнали. Никой не знаялъ кждѣ сж отишли.

А принцесата все расла и порасла, станала голѣма мома — хубавица. Само че много чудна била, — често се замислювала и тжжила, и никой

не знаялъ, защо прави така. Но ето една вечерь и царицата била скръбна: спомнила си за своитѣ синове и тежки мисли я налегнали.

И тя казала на Бѣлоснѣжната-Розичка:
— Джще, защо си и ти тѣй тжжна? Какво ти липсва? Кажи, и всичко ще имашъ.

— Ахъ, много ми е мѣчно, отговорила принцесата. — Всички си иматъ братя и сестри, само азъ съмъ сама и все сама. Никого си нѣмамъ, заради това азъ тжжа.